

[Indenrigsministeren.]

munerne, og det er, at man i Omegnskommunernes Kommunalraad er fuldkommen klar over, at man ikke har nogen som helst Grund til at se hen til et konservativt Initiativ paa disse Omraader. Jeg føler mig overbevist om, at de demokratiske Elementer, der sidder i disse Kommunalbestyrelser, til sin Tid vil have Mulighed for at løse dette Problem i Samarbejde med Indenrigsministeriet.

Maa jeg dernæst sige for saa vidt det samme, som jeg sagde ved en anden Lejlighed i Gaar her i Landstinget, at det bliver mig mere og mere ubegribeligt, at Oppositionspartierne, hver Gang et Lovforslag kommer over til Landstinget og der bliver stillet Ændringsforslag til dette Lovforslag, saa er forundret derover og siger: det er en Læsen Korrektur paa Forslaget. Hvad er det dog, man tilsigter? Dette, at man har tabt Fler-tallet i dette Ting, som man har kaldt det overvejende og regulerende og jeg ved ikke hvad gennem mange Aar, skulde det føre til, at dette Tings Medlemmer skulde være afskaaret fra i Samarbejde med den Minister, der har med de paagældende Spørgsmaal at gøre, at behandle de foreliggende Spørgsmaal ud fra saglige Synspunkter? Jeg begriber ikke, hvad det er, man tilstræber.

Et æret Medlem sagde i Gaar til mig, at naar jeg gik med til Ændringsforslag, var det et Udtryk for, at jeg var usikker. Jeg har aldrig nogen Sinde følt mig usikker under Forhandling . . . (Munterhed). Jeg har aldrig følt mig usikker under Forhandling med nogen om fornuftige Ændringer paa de Omraader, jeg har haft med at gøre. Jeg har heller ikke haft Grund til det.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) var saa venlig at forskyde Baggrunden for mine Udtalelser om de frederiksborgske Konservatives Stilling lidt. Jeg har aldeles ikke udtalt noget, hvoraf man logisk kunde slutte, at jeg erkendte, at dette Forslag ikke var et godt Forslag. Nej, jeg har angaaende Muligheden for at løse Spørgsmaalet paa et virkelig bredt Grundlag, hvor alle var med, sagt, at de frederiksborgske Konservative har Skylden for, at dette ikke er sket. Det var paa det Tidspunkt, da sagkyndige Repræsentanter for Københavns og Frederiksberg Kommu-

ner var blevet enige, at den konservative Del af Frederiksbergs Befolkning nægtede at være med. Og hvorfor gjorde den det? Ja, det ved det ærede 17de tingvalgte Medlem. Man gjorde det, fordi man fra konservativ Side paa Frederiksberg byggede sin Politik op paa een Ting, satte det hele paa eet Kort, nemlig Bevarelsen af Landstingets hidtidige Flertal. Derfor forstaar jeg ogsaa, at det ærede Medlem er saa bitter i Dag, for det er jo i Virkeligheden 10 Aars Politik, der er brudt sammen for det ærede Medlem.

Jeg vil slutte med at sige til det ærede Medlem — ikke fordi jeg paa nogen Maade har Trang til at være uvenlig mod det ærede Medlem . . . (C. J. F. Sven: Mon ikke?). Ikke paa nogen Maade, men fordi det ærede Medlem og jeg altid har været af den Anskuelse, at vi skulde udtale os uden Forbehold over for hinanden —, at det, jeg er bange for, er, at det ærede Medlem gennem sin Stilling i Frederiksberg Kommunalbestyrelse vil blive den store Fare for Harmonien i det Samarbejde, der er i den samlede Hovedstads Interesse.

C. J. F. Sven: Den højtærede Indenrigsministers sidste noget dunkle Bemærkning refererer sig ganske øjensynlig til det ene Punkt, at Frederiksberg Kommune maa-ske kunde være saaledes stillet, at den ikke behøvede at udskrive den samme Skat som København. Det er det, den højtærede Indenrigsminister mener. Saa længe Frederiksberg Kommune vil følge den samme Skatte- og Takstpolitik som Københavns Kommune, er alt saare godt, men hvis disse pæne Frederiksbergere i Kraft af det ene eller det andet Forhold ikke behøver og ikke vil ansætte den samme høje Skat og den samme Takst paa Gas og Elektricitet, saa er de suspekter, saa udsætter de dette glimrende Samarbejde for Fare. Jeg har ikke noget imod, at det slaas fast. Det er altsaa den højtærede Indenrigsministers Mening. Nu vel, nu faar vi se, hvorledes det vil forme sig i Fremtiden.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Hvordan kan det ærede Medlem fremsætte en saa usaglig Bemærkning, naar det ærede Medlem ved, at Rigsdagen gennemfører denne Ordning paa det Grundlag, at Fler-